

ledes, at jeg kan være med til at flytte den anden steds hen, og derfor mener jeg, at det er naturligt, at den bortfalder, samtidig med at Fæstningen nedlægges. Det er mig klart, at Fæstningen og Servituten ere ligesaa identiske, som de to Tvillingbrødre, der vare sammenvoxede i Ryggen; der, hvor den Eine gik, gik den Anden ogsaa, og da den Eine døde, døde den Anden ogsaa. Regjeringens Forslag gaaer ud paa at sffjelne mellem Fæstningen og Servituten, saaledes, at naar Fæstningen nedlægges, skulde dog Servituten bevares. Dersom den høitagtede Regjering var fuldkommen overbevist om, at denne Fremgangsmaade var i god Overensstemmelse med de hidtil gjældende Love, behøvede man ikke at lovgive derom, men er den ikke det, mener jeg, det er uheldigt at give en Bestemmelse, som foreslog hyderligere Indskrænkninger, end der allerede er disse Mænd paalagt som Grundeiere, da man oveniud ikke vil tilstaae dem nogensomhelst Erstatning for den hyderligere Indskrænkning; det bliver en hyderligere Indskrænkning, naar man vil bevare Servituten udover den Tid, den fornøstigt og lovmæssigt kan finde Sted. Den høitærede Minister har desuden i sit Forslag, idet han siger, at Grundeierdomme, som tilhøre private Mænd, skulle tages, og at den Værdi, som de ere mere værd ved, at de nu fremtidigt kunne opføre, hvilke Bygninger de ville, skulde deles i to Dele og den større Halvdeel skulde tilfalde Grundeierne, givet tilkjende, at han ikke er saa ganske overbevist om, at den saakaldte Servituts Værdi, hvis man kan tilkjende den en saadan, virkelig tilhører Regjeringen; var han det, vilde han nok have holdt paa den hele Værdi og ikke have givet den større Halvdeel bort, thi det er jo noksom bekjendt for Alle her, at Statskassen godt kunde trænge til alle de Indtægter, som den kan komme i Besiddelse af. Det er disse Betragtninger, der have ledet mig til den Mening, at det var rigtigst slet ikke at forbre nogensomhelst Erstatning for denne Servitut, som jeg formener falder bort samtidig med, at Fæstningen falder bort. Jeg har i det Hele ikke kunnet gaae ind paa den complicerede Plan, som Fleertallet har fremsat, fordi jeg mener, at Regjeringen bliver noget uheldigt stillet ved, at den

nu foreløbigt skal henvende sig til Kjøbenhavns Communalbestyrelse, om den vilde kjøbe det, og ingen anden privat Mand eller Selskab ved Siden af skulde kunne sættes i Besiddelse af nogen af disse Eiendomme, som Staten ved Fæstningens Nedlæggelse kommer til at eie. Derved udsætter man sig for, at Kjøbenhavns Commune kan give et hvilket som helst Bud, altsaa ogsaa misbyde, og dersom Kommunen viser sig mindre tilbøielig til at gaae ind paa Sagen, vil Resultatet blive, at der slet Intet er udrettet, naar de 2 Aar, Ministeriet har at underhandle i, ere forbi. Jeg har tænkt mig, at muligvis et Fleertal i Thinget var stemt for, at Fæstningen blev nedlagt, og idet dette var Tilfældet, var det mig ikke saa særdeles om at gjøre at holde paa § 2 i mit Hovedændringsforslag, da dennes Udelabelse vilde medføre en Nødvendighed for selve Grundeierne til at søge Ministeriet, hvis det ikke godvillig vilde give den fulde Bygningsret, og derved vilde man kunne komme til Klarhed, om Ministeriet virkelig havde nogen Ret til at erholde Hævd for Servituten eller ikke, som jeg for min Deel forudsætter, at Ministeriet ikke har, men hvis der var Noget, der tvivlede derom, var dette ogsaa en Maade at komme til et Resultat paa. Naar Fæstningen er nedlagt, er det naturligt, at det hele Terrain betragtes som en Domaine og altsaa henlægges under det Ministerium, der har med Domainebestyrrelsen at gjøre, nemlig Finansministeriet. Forsaavidt altsaa Noget kunde vuse at stemme for §§ 1 og 3 og ikke for § 2, har jeg ogsaa udbedt mig, at den høitærede Formand vil sætte disse forskjellige Paragraffer hver for sig under Afstemning. Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale mine Forslag til Vedtagelse.

Krabbe: Udvalgets Fleertal har i Henseende til Anvendelsen af Fæstningsterrainet foreslaaet en gennemgribende Forandring i det foreliggende Lovforslag, idet det nemlig har villet lade Loven ikke gaae ud paa en Bemærkning for Regjeringen til at afhænde de store Grunde, her er Tale om, stilkvis, men paa at afhænde det Hele i Entreprise til Kommunen, hvis en saadan Overenskomst maatte kunne naaes. Det er en Tanke, som forekommer mig